

Jen ty, má Sázavo

František Nedvěd

1. V klínu divokých skal,
jako šíp letí říčka v dál
v peřejích zpívá píseň svou,
dnem i noční tmou.
Vlnka si s vlnkou pohraje
a pak dál letí říčka do kraje,
přes hradbu peřejí se tříští, to je řeky cíl.

R: Jen ty má Sázavo, ty říčko v klínu skal,
kdybych jen k tobě moh, co bych já za to dal.
Jen ty má Sázavo, ty říčko peřejí
vzpomínky na tebe srdce mé zahřejí.
Až z modravých dálek, kouzlo se ztratí,
k tobě má Sázavo, syn tvůj se vrátí.
Jen ty má Sázavo, až budu umírat,
na břehu tvém bych chtěl na věky spát.

2. Pozdravem les jí kyne vstříc
a stínem líbá její líc.
V sluníčku zatřpytí se jen
než odejde den.
Tma, když padne do údolí,
proud v závoj mlhy se halí,
Jen peřeje do noci řvou
tu písničku svou.

R: Jen ty má Sázavo, ty říčko v klínu skal,
kdybych jen k tobě moh, co bych já za to dal.
Jen ty má Sázavo, ty říčko peřejí
vzpomínky na tebe srdce mé zahřejí.
Až z modravých dálek, kouzlo se ztratí,
k tobě má Sázavo, syn tvůj se vrátí.
Jen ty má Sázavo, až budu umírat,
na břehu tvém bych chtěl na věky spát.